© www.kjnt.ro/szovegtar

Nemzetközi IDRIAT-fesztivált tartanak Kolozsváron október 28–31. között a Béke téri Diákművelődési Házban. A neves előadók szimfonikus hangversenyein kívül magyar és román népi táncok (többek közt a kolozsvári Tarisznyás együttes előadásában), valamint pedagógiai, orvosi, Eurythmiai-, antropozófiai, biodinamikai, társadalmi szervezeti és festészeti előadások hangzanak el francia, német és hazai előadóktól.[9]
(Szabadság, 1990/225. 2. – 1990. október 26., péntek)

A BRASSAI SÁMUEL LÍCEUM Bogáncs elnevezésű népi együttese november 3-án, szombaton 15 órakor lép fel az Állami Magyar Színházban. Az öt éve működő együttesnek KÜLDJ MESSZIRŐL VIGASZTALÁST címmel ez lesz az első nyilvános bemutatkozása a város nagyközönsége előtt. A széki, kalotaszegi, mezőségi, Küküllő menti táncokat és énekeket betanította Könczei Csilla, az együttest vezeti Tolna Éva tanárnő.
(Szabadság, 1990/230. 2. – 1990. november 2., péntek)

APRÓK TÁNCHÁZA
minden szerdán (16–17 óra – óvodások, 17–18 óra kisiskolások) a Báthory Líceum elemi osztályait befogadó épületben, Egyetem utca 10. szám.
(Szabadság, 1990/232. 3. – 1990. november 6., kedd)

Üzenetek

Bogáncs – a mostoha körülmények miatt védő, tüskét eresztő, a fejét mindenekután csak azértis felütő, magára hagyatott, ám mégis büszkén pompázó virág.

Kolozsvár egy jó hét alatt két színvonalas diákelőadásnak lehetett a tanúja. A mezőtúriak modern **János Vitéz**-e után szombaton, a Brassai Sámuel Líceum **Bogáncs** néptáncegyüttesét köszönthette városunk, ezúttal a Magyar Opera nagyszínpadán. A diákoktól telhetően magas színvonalú tánctudás Tolna Éva tanárnő többéves munkájának köszönhető elsősorban, s így ez alkalomból az együttes ötéves fennállását ünnepelhette a fellépéssel. A táncok koreográfiája – Könczei Csilla és Csongor családi hagyományokat követő munkája – az egykori kolozsvári Kodály Együttes méltó utódját engedi sejtetni a Bogáncsban. Amit pedig Major Levente, Szép Gyula és Németh Zoltán muzsikája mellett megelevenítenek, az maga Erdély

9 A kolozsvári táncház mellett 1990-ben megalakuló Tarisznyás Néptáncegyüttes első említése a helyi sajtóban.

és egész Románia magyar zenei anyanyelve, dióhéjban. A 21 tagú tánckar igazi jó kedvvel ropja végig, énekel, csujogat, szavalni is tud. A meglepő (?) módon zsúfolt nézőtér, az egyetlen ráadás nélkül nem hagyott, mindegyre visszatapsolt és elismerő felkiálltásoktól kísért táncok, valamint a végén szűnni nem akaró vastaps azt mutatják, hogy nagyon is létező közönségigényt elégített ki az előadás, mely tényre nem árt odafigyelnie előadóművészeteink mindenhatóinak.

Üzenetnek szánták, emberi szónak az itthon maradottakhoz. A kolozsvári fellépést követő budapesti vendégjátékukkal, amelyre a budapesti Vigadó épületében kerül sor, az otthonuktól elszakadottaknak és az esetleg visszatérni szándékozóknak igyekeznek biztatást nyújtani, hiszen az összeállítás címe is így szól: **Küldj messziről vigasztalást...**

Balló Áron
(Szabadság, 1990/232. 3. – 1990. november 6., kedd)

MADISZ-ABLAK
Kedves táncházlátogatók, felhívjuk figyelmeteket, hogy ezen a héten elmarad a Táncház, ellenben 12-én és 19-én a megszokott időben szeretettel várunk mindnyájtokat.
(Szabadság, 1990/252. 3. – 1990. december 4., kedd)

KÖSZÖNETET MONDUNK mindazoknak, akik a gólyabál szervezésében közreműködtek, úgyszintén azoknak, akik az előadásban felléptek – teológus kollégáinknak, a Tarisznyás Táncegyüttesnek, a Visszhang-kórusnak –, valamint Kis István úrnak a zenéért.
A szervezők
(Szabadság/Campus, 1990/259. 5. – 1990. december 14., péntek)

© www.kjnt.ro/szovegtar